

Порука исламским верницима поводом Рамазанског

Радост божје наг

Пише

Главни војни имам
ефендија Мустафа ЈУСУФСПАХИЋ

И ове године, као и претходних, муслимани Србије и целог света били су обрадовани по частима које је Бог дао у муслиманском месецу Рамазану – месецу поста. Наша срећа је увеличана и чињеницом што смо ове године могли и у Војсци Србије да живимо нашу веру и да се Богу помолимо у војним месцидима у Београду и Новом Пазару.

Рамазан је месец код муслимана који у преводу на наш језик означава жеђање. Свакако да то не подразумева само жеђање за водом и храном већ жеђање за Богом Милостивим.

У том смислу циљ поста јесте спречавање разбуктале страсти, јачање Богобојазности у смислу бојазни да се љубав Његова према нама не изгуби.

Зна се да у човеку постоје три снаге: снага страсти као она коју животиње поседују, снага срџбе и духовна снага као код анђела. Тек доминацијом духовне снаге постаје се човеком на исправном путу. Постом верник побеђује страсти стомака и полних органа. Постом верник побеђује изазвану срџбу јер му Бог награду велику обећава ако прекине да се расправља и почне да се исправља, те језик веже да не оговара, лаже и смутњу шири. Пост је вид најоданијег обожавања Бога и зато нам Бог каже: „Пост је Мој и Ја ћу за њега неизмерну награду да-

ти”. И тако читавих месец дана, апсолутни мир у души нашој. Рамазан је месец када је Бог објавио своје објаве кроз Тору, Библију и Кур`ан, па зато каже да је једна ноћ у Рамазану (у последњих десет дана) вреднија од хиљаду месеци мимо Рамазана. Тачније та ноћ је вреднија од једног просечног људског живота. Зато смо тужни што се растајемо од месеца Милости, али смо и радосни што смо показали да можемо из љубави према нашем Створитељу издржати пост који је ове године

био најдужи јер је трајао и по 18 сати дневно. Пост нас је оплеменио, учинио бољим, солидарнијим и хуманијим, што и јесте један од Његових циљева. У овом данашњем времену треба наглашавати ту димензију морала, одгоја код људи, јер данас живимо у једном турбулентном, тешком времену, када су поремећене све животне људске вредности, па тако и морал. Сигурно да је морал једна од највећих духовних компоненти коју човек данас треба код себе изграђивати.

„Плашим се, ако се наједем, да не заборавим глас сиромеха“, биле су речи Божијег посланика Јусуфа или Јосифа.

Рамазански бајрам као круна долази и радост награде нам доноси и означава крај месеца поста. У то име желим да се обратим свим људима, а посебно муслиманима у Војсци Србије.

Драга браћо и сестре, окрените се око себе у ближем и ширем комшилуку и погледајте има ли гладних и незбринутих око вас и запамтите

да нема вере онај који зна да му је комшија гладан, а он сит. Бајрам је права прилика да почастимо своје комшије без обзира на њихову веру и нацију. То је одувек био и остао бајрамски обичај у нашој традицији. Након месец дана Рамазана, Узвишени Бог даје Бајрам као једну велику благодат или овосветску награду за тај труд који човек, муслиман, улаже у току месеца Рамазана. Човек се за Бајрам треба лепо осећати и веселити, те своју бајрамску радост делити са својим најближим, родбином, пријатељима, комшијама, колегама, познаницима. Рамазански Бајрам траје три дана, како би се што више људи обрадовало њиме. Такође је обичај да се не забораве и наши умрли, па се после Бајрамске јутарње молитве обилазе мезарја (гробови).

Молимо Те, Боже, да нам греси нестану, да нам бриге престану, да нас болест остави, да нас страх напусти, да нас сиромаштво не прати, да нас беда не види, да нас лењост не ухвати, да нас криви пут не превари, да нас пријатељи не забораве, да нас непријатељи не прогоне, да нас издајници не продају, да нам народ буде слободан, да нам домовина буде поносна, да нам дом буде сигуран, да нам друштво буде поштено. Нека нам данашњи дан врати веру, наду и међуљудско поверење; нека међу нама нестане страха, злобе и зависти; нека нам заједништво поврати Богопоуздање; нека свако ради свој посао савесно и одговорно; схватимо да је тајна успеха на овоме свету искрена вера и племенито дело. Свим припадницима Војске Србије исламске вероисповести поручујем: *Нека вам је срећан Бајрам.*

Бајрам шериф мубарек олсун! ■

ВЕРСКИ ПРАЗНИЦИ 15–31. јула

Православни

- 21. јул – Свети великомученик Прокопије
- 25. јул – Спомен Иконе Мајке Божије Тројеручице
- 26. јул – Сабор светог архангела Гаврила
- 28. јул – Свети мученици Кирик и Јулита
- 30. јул – Света великомученица Марина – Огњена Марија

Муслимански

- 17. јул – Рамазански бајрам (три дана)

ИКОНА БОГОРОДИЦЕ ТРОЈЕРУЧИЦЕ

Најпоштованија икона манастира Хиландара којој се одају посебне почасти. Од ње се у Хиландару узима благослов, њој се клања и метанише пред сваку озбиљнију одлуку, или пред пут, од ње

се моли савет и захваљује јој се за успешно обављен посао. У традицији манастира, икона је једно време представљала чак и игумана, јер несложно братство није умело само да изабере најбољег међу собом. Настала је као дар Божји из руке Светог Јована Дамаскина, великог песника и сликара. После усрдне молитве икона му је залечила одсечену руку, а Свети Јован је, из захвалности, на икону поставио још једну, трећу сребрну руку.

По предању, свету икону је из свете земље донео Свети Сава и поставио у светилиште, у будућу српску престоницу, Скопље. По пропасти српског царства икона се на чудесан начин обрела у близини Хиландара. На томе месту је касније, у знак захвалности, подигнут параклис Тројеручици. Она се данас налази у велелепном просинктару, поред игуманског престола, где јој сви одају почасти, молитве и захвалнице, а највернији јој остављају и богате поклоне. ■